

KOLEŚNIK (2) *sb m*

N sg koleśnik (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII (z Cn) – XVIII w.

Rzemieśnik wyrabiający wozy; carpentarius faber Mącz, Cn; cisiarius Calep; plaustrarius, raedarius a. vehicularius fabricator, rotarum faber, traharius Cn (2) : Carpentarius faber, Koleśnik/ álbo Stelmách. Mącz 39b; Calep 201b.

Synonimy: kołodziej, stelmach.

MM